

ACC. N:R M. 16270:1-4.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Accl. Nilsson, Ravelundabo*
Härad: *Albo* Berättare: *Elma Holm*
Socken: *Brösarp* Berättarens yrke: _____
Uppteckningsår: *1950; incl. år 1958* Född år *1875* i *Brösarp*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Begravning. s. 1-4.

LUF 70

Skriv endast på denna sida.

I begravningståget var först den sjujunde nämnde
kisten, sedan grannar & så om varandra. Männens kläd-
set var svart med hög hatt. Frimannas arvar med
svart. Senare i nacket, för unga flickor
behöves både svart förkläde och svarta strumpor.
När vi så kom fram till kyrkan tog Prästen & Kyr-
korna emot. Här och sjungande gick fram för lite-
tjänare ända bort till graven där jordfästningen förrät-
tades. Kisten ställdes först på pallar, varpå den
senare dirade med kirkhandkarna sänktes ned i
gravnen, ej som om om sig. Men så på den tiden
hade vi på kyrkan, en mycket betydande uppgift,
som bestod där att två kvinnor stände vid var
en ända av gravnen ^{shälla} därifrån taga emot den från
börarna överräckta kirkhandkarna, "kirkhandkarna"
även i äldre tid kallat "kirkhandkarna". Guttarna
som j. om sig långt.

Ringning verkställdes både före och efter jordsjöst-
 ovingen. Dicks mellan hälsokutsarna, på vägen till
 kyrkan behöfde, snart till igen. På hemvägen kun-
 de hästarna få springa något. Vid hemkomsten stod
 anstämman svor, i ett glas på bordet stod vita blommar.
 Prästen & klosterarna var icke med. Ty ^{vi} voro ju av
 den fattiga och min syster blev ^{be}gravd på fattigom-
 sidet, det var mindre anses än för den rike sig.
 Maten bestod av en mycket enkel måltid, samt Prästens
 gröt till efterätt. Sedan sefvs till sista, med kyrks-
 skolan, som alltid som församling församling på den
 tiden. När ^{det} juletidens skola går & mor oss alla
 till bön & så lärts som alltid "Herrens giva dyra
 giva av den Gud som ger oss allt godt." Mer minns ja inte
 säga Elva. Men upptäckningar har sett att gjutna
 gravkors och smitta, med flera varande minnestal
 har funnits på Prästens kyrkogård och jag vill tro
 att de finnas några äro den ägas nämligen burl och
 (Allt var klut kl 9 på kvällen)

marken jämna

Nå jag var 15 år gammal. Jag minns mycket, hon var 30 år.
I anledning 15 min. så var jag & mor och varade över henne
Sedan tvättades hon lades på ett soffbräde som ställdes
på ett par pallar. Hon var då iklädd nytt linntyg.
Under lakan sattes en Pechenbals, vilken sedan ligger
de på bröstet för att följa i groven. Över ögonen lades
ett mynt, för att lakan skulle hållas slutna, dessa
mynt förvarades sedan som minnis efter den dode.
Över ansiktet lades en timmerduk. När kristen kom
lades den dode där på ett ^{ett limme} lakan. För bröstet en bön och
en Pechen sedan sväpte för & mor henne. Därför
hon var så ung, skulle bröstet prydas med grönt (Linnans)
en slagt slingrande gärd som förkammare här. & så
i händerna lade hon en bukett av Myrtlar och andra
blommor. Liket placerades i kammaren, där väggen
prydes med lakan & grankis, med lakan för fötterna.
Där var gjort riktigt altare med ljus, bickes ländes
på kyrkväggarna, som alltid skulle vara på 9 ordde dygnen
efter.

Hå Föden intill. Kistan stod på två pallar. Vid begrav-
 ningen brukas först en enkel kopp kaffe med en snaps
 följt af den som ville fika se till, Hå var vanligt, som
 särskildt Hå låg vackert. Kistan var hög & knäppig
 den vanliga modellen som kyrkans brukade göra
 den, & så med ett kors på kistan öfverbräta. Följ
 fanns ej, dock skrevs till av den som skulle
 läsa den lörd. Dyrstrickaren gjorde och stundtill eller
 sandblåst kistan själv. Lämmande även kyrkspin.
 Vid begravning ^{ändas till} för en vanlig lastvagn. Lastvagn fanns
 då ej, tror jag. Tronarna lade ihop parvis och kring-
 des över kistan när den bröts iväg till kyrkan.
 Min far småbrukaren August Persson föll själv
 utfräts talit och avslutades med sin och Föden
 Hå skedd i kammaren där syntes sig. På minns
 jag också att en skram av Myrtus lades på kisten följt
 bars ut. Kistan bars ut s. k. med den lörd följt
 förr. Och av den förmärta av gästerna.